

Nr 56.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt; given Stockholms slott den 18 februari 1949.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning angående ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

I propositionen föreslås ändringar i förordningen om försäljningsskatt beträffande *dels* skatten å stift och beslag av ädel metall till reservoarpenor, *dels* minimiskatten, *dels* beskattningsvärdet för guldsmedsvaror då köparen själv tillhandahåller material och *dels* bestyrkandet av deklARATION till ledning för beräkning av försäljningsskatt.

F ö r s l a g
till
**förordning angående ändring i förordningen den 5 mars 1948
(nr 85) om försäljningsskatt.**

Härigenom förordnas, *dels* att 5, 6, 18 och 19 §§ förordningen den 5 mars 1948 om försäljningsskatt skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives *dels ock* att den vid förordningen fogade förteckningen över varor, för vilka försäljningsskatt skall erläggas, skall erhålla den ändrade lydelse som framgår av härvid fogad bilaga.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

5 §.

Skatten utgår, — — — för varu-
enhet.

I fråga — — — för viktenhet.

Det åligger registrerad säljare, som under kalenderåret bedrivit skattepliktig försäljning, att för nämnda tid eller, där registreringen omfattat endast en del av året, för varje kalendermånad erlægga skatt med minst det belopp vilket i förteckningen angivits såsom minimiskatt. Har den skattepliktiga försäljningen avsett flera varuslag, för vilka minimiskatten är bestämd till olika belopp, skall minimiskatt erläggas med det högsta beloppet.

1 *m o m.* Skatten utgår, — — —
för varuenhet.

I fråga — — — för viktenhet.

2 *m o m.* *Den som registrerats såsom säljare med skattepliktig försäljning är, i den mån ej annat av förteckningen framgår, skyldig att för varje kalenderår erlægga skatt med minst det belopp vilket i förteckningen angivits såsom minimiskatt. Om registreringen avsett endast en del av året, skall såsom minimiskatt erläggas vad av den i förteckningen angivna minimiskatten belöper på den tid, som omfattats av registringen.*

Minimiskatten må minskas med belopp motsvarande försäljningsskatten för sådana varor, som försålts under den tid, för vilken minimiskatten beräknas, men som visas hava av säljaren förvärvats dessförrinnan och därvid påförts skatt. För säljare, som bedrivit både skattepliktig och skattefri försäljning, må minimiskatten minskas jämväl med ett

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

belopp motsvarande den försäljningskatt, som skulle utgått för den skattefria försäljningen därest denna varit skattepliktig.

Har den skattepliktiga försäljningen avsett flera varuslag, för vilka minimiskatten är bestämd till olika belopp, skall minimiskatt erläggas med det högsta beloppet.

6 §.

Beskattningsvärdet utgör — — — nämnda värde.

I fall, — — — åsatta försäljningsvärdet.

Kontrollstyrelsen äger, — — — a) avses.

Beskattningsvärdet utgör — — — nämnda värde.

I fall, — — — åsatta försäljningsvärdet.

Kontrollstyrelsen äger, — — — a) avses.

Vid försäljning till konsument av vara, i vilken ingår guld, silver eller platina som konsumenten själv tillhandahållit, må beskattningsvärdet nedsättas med belopp motsvarande värdet å den sålunda tillhandahållna metallen.

18 §.

Skattskyldig skall — — — vara upphörde.

Deklaration, varom i första stycket förmåles, skall *vara till riktigheten styrkt av två trovärdiga personer samt* insändas till kontrollstyrelsen senast å femtonde dagen i andra månaden efter den månad som deklARATIONEN avser.

Om särskilda — — — deklARATIONEN avser.

Skattskyldig skall — — — vara upphörde.

Deklaration, varom i första stycket förmåles, skall insändas till kontrollstyrelsen senast å femtonde dagen i andra månaden efter den månad som deklARATIONEN avser.

Om särskilda — — — deklARATIONEN avser.

19 §.

I deklARATION som avses i 18 § äger skattskyldig från det sammanlagda beskattningsvärdet för den skattepliktiga försäljningen göra avdrag för beskattningsvärdet av sådana i

I deklARATION som avses i 18 § äger skattskyldig från det sammanlagda beskattningsvärdet för den skattepliktiga försäljningen göra avdrag för beskattningsvärdet av sådana i

Nuvarande lydelse:

denna försäljning ingående varor, som

a) enligt bevis av tullmyndighet för den skattskyldiges räkning utförts ur riket eller till svensk frihamn *eller*

b) enligt bevis av tullmyndighet påförts skatt vid införsel till riket.

På särskild — — — från köparen.

Vad i — — — upplupna skattebeloppet.

Föreslagen lydelse:

denna försäljning ingående varor, som

a) enligt bevis av tullmyndighet för den skattskyldiges räkning utförts ur riket eller till svensk frihamn,

b) enligt bevis av tullmyndighet påförts skatt vid införsel till riket *eller*

c) eljest visas hava tidigare blivit påförda försäljningsskatt.

På särskild — — — från köparen.

Vad i — — — upplupna skattebeloppet.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1949.

Härvid skall iakttagas följande.

1. Därest med tillämpning av bestämmelserna i denna förordning minimiskatten för tiden den 1 juli 1948—den 31 mars 1949 skulle utgått med lägre belopp än som följer av hittills gällande bestämmelser, må minimiskatten för sagda tid beräknas i enlighet med föreskrifterna i denna förordning.

2. Vad i 5 § 2 mom. stadgas om rätt till avdrag från minimiskatten med belopp, motsvarande tidigare påford försäljningsskatt, skall äga tillämpning jämväl beträffande belopp, som erlagts såsom allmän omsättningsskatt enligt 10 § förordningen den 5 mars 1948 (nr 86) om slutlig avveckling av den allmänna omsättningsskatten.

(Fortsättning å författningsförslaget se sid. 6—9.)

Nuvarande lydelse:

Förteckning

över

varor, för vilka försäljningsskatt skall erläggas,

i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna under
nedanstående statistiska nummer.

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats		Särskild skattesats för vissa varor vid import, kronor för 100 kg	Minimiskatt (i kronor) för registrerad säljare med skattepliktig försäljning				
		procent av beskattningsvärdet	kronor för varu-enhet		av enbart egen tillverkning		eljest		
					per år	per mån.	per år	per mån.	
999—1000	Mattor, ej särskilt nämnda, även försedda med sömnadsarbete eller fransar:								
	innehållande <i>silke</i>	20		10 000					
	helt eller delvis av <i>ull</i> eller <i>andra djurhår</i> , utan inblandning av <i>silke</i> , knutna:								
ur 1001	med högst 250 knutar på en längd av 1 m, dock icke där antalet knutar per kvadratmeter uppgår till högst 25 000	20		1 000	1 200	100	3 600	300	
1002: 1	med mer än 250 men ej mer än 450 knutar på en längd av 1 m	20		2 000					
1002: 2	med mer än 450 knutar på en längd av 1 m	20		4 000					
1323—1325	Arbeten av guld, silver eller platin, även medinfattade pärlor eller stenar, ej utgörande artiklar, avsedda för tekniskt bruk, eller plåt, rör och tråd	20							
1326: 2	Pärlor och koraller, äkta, oinfattade samt ädelstenar, oinfattade, även konstgjorda, andra än industridiamanter, ävensom bijouterivaror av äkta pärlor, äkta koraller eller ädelstenar, vilka på grund av anmärkning efter stat. nr 2064 bliva hänförliga till stat. nr 1326: 2 . . .	20			1 200	100	1 200	100	

Föreslagen lydelse:

Förteckning

över

varor, för vilka försäljningsskatt skall erläggas,
i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning upptagna under
nedanstående statistiska nummer.

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats		Särskild skattesats för vissa varor vid import, kronor för 100 kg	Minimiskatt (i kronor) per kalenderår för registrerad säljare med skattepliktig försäljning	
		procent av beskattningsvärdet	kronor för varu-enhet		av enbart egen tillverkning	eljest
999—1000	Mattor, ej särskilt nämnda, även försedda med sömnadsarbete eller fransar:					
	innehållande <i>silke</i>	20		10 000		
ur 1001	helt eller delvis av <i>ull</i> eller <i>andra djurhår</i> , utan inblandning av <i>silke</i> , knutna:					
	med högst 250 knutar på en längd av 1 m, dock icke där antalet knutar per kvadratmeter uppgår till högst 25 000	20		1 000	1 200	3 600
1002: 1	med mer än 250 men ej mer än 450 knutar på en längd av 1 m	20		2 000		
1002: 2	med mer än 450 knutar på en längd av 1 m	20		4 000		
ur 1323—1325	Arbeten av guld, silver eller platin, även med infattade pärlor eller stenar, ej utgörande artiklar, avsedda för tekniskt bruk, eller plåt, rör och tråd eller <i>skrivpennor och beslag till reservoarpennor</i>	20				
1326: 2	Pärlor och koraller, äkta, oinfattade samt ädelstenar, oinfattade, även konstgjorda, andra än industridiamanter, ävensom bijouterivaror av äkta pärlor, äkta koraller eller ädelstenar, vilka på grund av anmärkning efter stat. nr 2064 bliva hänförliga till stat. nr 1326: 2	20			—	1 200

Nuvarande lydelse:

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats		Särskild skattesats för vissa varor vid import, kronor för 100 kg	Minimiskatt (i kronor) för registrerad säljare med skattepliktig försäljning			
		procent av beskattningsvärdet	kronor för varu-enhet		av enbart egen tillverkning		eljest	
					per år	per mån.	per år	per mån.
ur 1885: 2	Grammofonverk, ingående i radiogrammofoner	20			1 200	100	3 600	300
ur 1992: 1	Grammofoner och grammofonverk.....	20						
1992: 2	Färdiga grammofonskivor		1					

Anm. Skatt skall ej utgå för:
varor, vilka tidigare inom riket varit föremål för försäljning till konsument;
ordnar, medaljer och märken av guld, silver eller platina, där de utdelas såsom förtjänsttecken eller utan betalning;
färdiga grammofonskivor med allenast intalad text, avsedda för undervisningsändamål, eller färdiga grammofonskivor, framställda var och en i endast ett exemplar.

Föreslagen lydelse:

Statistiskt nr	Varuslag	Skattesats		Särskild skattesats för vissa varor vid import, kronor för 100 kg	Minimiskatt (i kronor) per kalenderår för registrerad säljare med skattepliktig försäljning	
		procent av beskattningsvärdet	kronor för varu-enhet		av enbart egen tillverkning	eljest
ur 1885: 2	Grammofonverk, ingående i radiogrammofoner	20			} 1 200	3 600
ur 1992: 1	Grammofoner och grammofonverk.....	20				
1992: 2	Färdiga grammofonskivor		1			
	<p><i>Anm.</i> Skatt skall ej utgå för: varor, vilka tidigare inom riket varit föremål för försäljning till konsument; ordnar, medaljer och märken av guld, silver eller platina, där de utdelas såsom förtjänsttecken eller utan betalning; färdiga grammofonskivor med allenast intalad text, avsedda för undervisningsändamål, eller färdiga grammofonskivor, framställda var och en i endast ett exemplar.</p>					

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 februari 1949.

Närvarande:

Statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, STRÅNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anmäler fråga om *vissa ändringar i bestämmelserna om försäljningsskatt* samt anför därvid följande.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 9 oktober 1948 ha *generaltullstyrelsen* och *kontrollstyrelsen* hemställt om ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningsskatt beträffande beskattningen av stift och beslag av ädel metall till reservoarpennor. Vidare har *kontrollstyrelsen* i särskilda skrivelser den 27 oktober 1948 och den 11 januari 1949 framlagt förslag till vissa ändringar i sagda förordning såvitt angår *dels* minimiskatten, *dels* bestämmandet av beskattningsvärdet för guldsmedsvaror då köparen själv tillhandahåller material och *dels* bestyrkandet av deklaration rörande försäljningsskatten.

Över förstnämnda två skrivelser ha efter remiss yttranden avgivits av *kommerskollegium*, som vid yttrandena fogat yttranden från *Stockholms* och *Skånes handelskammare*, *handelskammaren i Göteborg*, *Sveriges industriförbund*, *Sveriges grossistförbund* och *Sveriges köpmannaförbund*. Yttranden ha vidare avgivits till kommerskollegium, över skrivelsen den 9 oktober 1948 av *handelskammaren i Karlstad* samt över skrivelsen den 27 oktober 1948 av *handelskammaren i Gävle*, *Sveriges hantverks- och småindustriorganisation*, *Kooperativa förbundet* samt *Sveriges juvelerare- och guldsmedsförbund*. Sistnämnda organisation har i anledning av kontrollstyrelsens skrivelse den 11 januari 1949 inkommit med ett den 24 i samma månad dagtecknat yttrande i ärendet.

Ändring i beskattningen av stift och beslag av ädel metall till reservoarpennor.

I förordningen om försäljningsskatt stadgas att för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning, skall, där varan yrkesmässigt försäljes inom riket eller hit införes, till staten erläggas särskild skatt (försälj-

ningsskatt). I den vid förordningen fogade förteckningen över varor, för vilka försäljningsskatt skall erläggas, finnas upptagna bl. a. arbeten av guld, silver eller platina, i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning hänförliga till numren 1323—1325.

Vad angår frågan om uttagande av försäljningsskatt för dels reservoarpennor med stift av ädel metall och dels lösa stift av ädel metall till reservoarpennor tillämpas i detta hänseende samma regler som gälla för tulltaxeringen av nämnda varor. I 2 § d) tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) stadgas att vara, som till någon del består av guld, silver eller platina och som ej är hänförlig till instrument eller apparat, skall tulltaxeras sålunda, att den del av varan, som utgöres av ädel metall, tulltaxeras särskilt för sig såsom arbete av ifrågavarande metall och varan i övrigt efter sin beskaffenhet. Till följd härav skall såväl för till riket införda som för inom riket tillverkade reservoarpennstift av ädel metall försäljningsskatt erläggas, även om stiften ingå i färdigställda pennor. — Samma regler gälla i fråga om skyldigheten att erlägga försäljningsskatt för beslag av ädel metall å reservoarpennor samt för dylika lösa beslag.

I skrivelsen den 9 oktober 1948 ha *generaltullstyrelsen* och *kontrollstyrelsen* hemställt om borttagande av försäljningsskatten för stift och beslag av ädel metall till reservoarpennor.

I skrivelsen ha ämbetsverken till en början hänvisat till att generaltullstyrelsen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 17 januari 1948 föreslagit sådana ändringar i 1929 års tulltaxa och förordningen den 18 juni 1937 (nr 495) med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa, att å reservoarpennor anbragta stift och beslag, helt eller delvis av ädel metall, skulle tulltaxeras — i stället för såsom ädel metall — enligt samma bestämmelser som gällde för reservoarpennor i övrigt.

Ämbetsverken ha vidare anfört att därest nämnda förslag till ändringar i tullförfattningarna genomfördes, komme försäljningsskatt icke att utgå för till riket införda, i färdigmonterade reservoarpennor ingående stift och beslag av ädel metall. Däremot skulle skatt även i fortsättningen komma att utgå för nämnda varor, där dessa infördes till riket i omonterat skick. Till följd därav komme emellertid inhemska tillverkare av reservoarpennor, vilka i sin tillverkning använde importerade skattepliktiga stift och beslag, att drabbas av försäljningsskatt vid sin produktion av färdiga reservoarpennor. Följaktligen skulle, därest allenast med dylika stift eller beslag färdigmonterade pennor undantoges från beskattning, de inhemska tillverkarna komma i ett avsevärt försämrat konkurrensläge i förhållande till de personer eller företag, vilka bedreve försäljning av importerade färdigmonterade reservoarpennor.

Ämbetsverken ha anfört ytterligare följande.

Ett bibehållande av beskattningen av stift och beslag av ädel metall till reservoarpennor skulle erbjuda svårigheter icke allenast ur tullteknisk utan även ur kontrollteknisk synpunkt. För den mindre del av en reservoarpenna, som består av ädel metall, är ej angivet särskilt försäljningsvärde och i all-

mänhet är ej heller i inköpsfakturorna särskilt pris upptaget på annat sätt än att totalvärdet för ädla metaller, som ingå i levererat parti, plägar vara antecknat i fakturan vid införseln. Relationen mellan värdet av stift och beslag, som utgöras av ädel metall, och reservoarpennans totalvärde kan variera avsevärt från fall till fall. Ej heller kunna försäljningspriserna för dylika delar, där dessa försäljas separat såsom reservdelar, gälla som beskattningsvärde, när priset vid dylik försäljning vanligen ligger avsevärt över motsvarande detaljers andel i priset för en komplett penna. Därest beskattningen av stift och beslag till reservoarpennor skulle bibehållas, synes det fördensskull bliva erforderligt, att detaljerade och komplicerade föreskrifter meddelas angående beskattningsvärdets bestämmande.

Det må i detta sammanhang framhållas, att det förhållandet, att stift för reservoarpennor vanligen äro framställda av ädel metall, är betingat av tekniska skäl samt att dylika stift därför i beskattningshänseende icke kunna jämföras med övriga beskattade arbeten av ädel metall. Snarare torde pennstift av ädel metall vara att jämföras med sådana för tekniskt bruk avsedda arbeten av ädel metall, för vilka skatt icke skall utgå.

Ett fritagande från beskattning av nu omhandlade varor skulle enligt ämbetsverkens uppfattning medföra allenast obetydlig minskning av skatteintäkterna.

I *remissyttrandena* har det av generaltullstyrelsen och kontrollstyrelsen framlagda förslaget tillstyrkts eller lämnats utan erinran.

I detta sammanhang torde jag få erinra om att Kungl. Maj:t i en denna dag dagtecknad proposition (nr 54) med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa, m. m. framlagt förslag till bl. a. sådana ändringar i tullförfattningarna, att under tulltaxenummer 1148: 1 (statistiskt nr 2081: 1) skulle hänföras bl. a. reservoarpennor, även med skrivpennor (stift) eller beslag helt eller delvis av ädel metall.

Departementschefen. Såsom framgår av den vid förordningen om försäljningsskatt fogade varuförteckningen är frågan huruvida skattskyldighet för en viss vara föreligger eller icke beroende av om varan är hänförlig till i förteckningen angivet nummer i gällande tulltaxa med statistisk varuförteckning. För arbete av guld eller silver skall sålunda försäljningsskatt utgå, därest arbetet kan hänföras till något av statistiska numren 1323—1325.

Enligt hittills gällande bestämmelser ha vid tulltaxeringen av importerade reservoarpennor med stift av ädel metall eller med beslag av silver tullavgifterna beräknats särskilt för de delar, som utgjorts av ädel metall, och särskilt för pennan i övrigt. Vid sådan tulltaxering ha nyssnämnda delar av ädel metall hänförts till något av statistiska numren 1323—1325. Detta har i sin tur medfört, att skatteplikt enligt förordningen om försäljningsskatt inträtt såvitt angår dessa delar till reservoarpennor. Emellertid har i den förut omnämnda propositionen (nr 54) med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa, m. m. förordats, att reservoarpennor även i sådana fall då de äro försedda med stift eller beslag av ädel metall skola i sin helhet tulltaxeras enligt tulltaxenr 1148: 1 (statistiskt nr 2081: 1). Genomföres sistnämnda förslag komma även de delar av reservoarpennorna, som utgöras av ädel me-

tall, att tulltaxeras enligt statistiska numret 2081: 1, och i följd härav komma reservoarpennor som importerats i färdigmonterat skick att helt falla utanför bestämmelserna om försäljningsskatt.

I den nu föreliggande skrivelsen från generallullstyrelsen och kontrollstyrelsen har framhållits att — därest försäljningsskatt framdeles komme att utgå för sådana stift och beslag av ädel metall, som importerades i ommonterat skick, men däremot icke för stift och beslag som ingingo i reservoarpennor vilka importerades färdigmonterade — skulle inhemska tillverkare av reservoarpennor, vilka i sin tillverkning använde importerade skattepliktiga stift och beslag, komma i ett avsevärt försämrat konkurrensläge i förhållande till importörerna av färdigmonterade reservoarpennor. Enligt vad i skrivelsen vidare anförts skulle ett bibehållande av försäljningsskatten för lösa stift och beslag av ädel metall till reservoarpennor erbjuda vissa svårigheter även ur kontrollteknisk synpunkt. Med hänsyn härtill ha ämbetsverken förordat, att nu nämnda delar till reservoarpennor skulle undantagas från försäljningsskatten.

De av ämbetsverken sålunda anförda synpunkterna — vilka icke föranlett någon erinran från remissinstansernas sida — kunna även enligt min mening motivera, att skrivpennor (stift) och beslag av ädel metall till reservoarpennor undantagas från försäljningsskatten. Jag tillstyrker därför, att i den vid förordningen om försäljningsskatt fogade varuförteckningen införas en bestämmelse därom att skatt icke skall utgå för guldsmedsvaror som utgöras av skrivpennor och beslag till reservoarpennor.

Ändrade bestämmelser rörande minimiskatten.

Enligt 5 § tredje stycket förordningen om försäljningsskatt åligger det registrerad säljare, som under kalenderåret bedrivit skattepliktig försäljning, att för nämnda tid eller, där registreringen omfattat endast en del av året, för varje kalendermånad erlägga skatt med minst det belopp, vilket i den vid förordningen fogade varuförteckningen angivits såsom minimiskatt. Enligt denna förteckning har i fråga om minimiskatten en uppdelning skett icke endast mellan registrerade säljare av olika varugrupper utan även mellan å ena sidan registrerade säljare med skattepliktig försäljning av enbart egen tillverkning och å andra sidan registrerade säljare med annan försäljning. För varugrupperna knutna mattor och grammofonvaror utgör minimiskatten, därest skattepliktig försäljning av enbart egen tillverkning bedrivs, 1 200 kronor för år eller 100 kronor för månad och eljest 3 600 kronor för år eller 300 kronor för månad. Beträffande den tredje varugruppen, guldsmedsvaror, utgör minimiskatten för registrerad säljare med skattepliktig försäljning, vare sig denna omfattar varor av egen eller annans tillverkning, 1 200 kronor för år eller, där registreringen icke omfattat helt kalenderår, 100 kronor för månad.

I sin skrivelse den 27 oktober 1948 har *kontrollstyrelsen* framhållit, att avsikten med införandet av särskilda minimiskattebestämmelser hade varit att åstadkomma en begränsning av antalet skattskyldiga till företag med

icke alltför obetydlig omsättning. Redovisningen till kontrollstyrelsen av försäljningsskatten skulle därigenom komma att omhänderhavas huvudsakligen av de större företagen och de s. k. specialaffärerna, vilket i hög grad vore ägnat att underlätta kontrollarbetet. Vid fastställande av minimiskattens belopp hade hänsyn tagits därtill, att för dem, som bedreve *tillverkning* av skattebelagda varor, registrering hos kontrollstyrelsen såsom säljare av skattepliktig vara bleve obligatorisk, varför minimiskatten för sådana skattskyldiga i princip borde vara låg. För skattskyldiga med skattepliktig försäljning av annans tillverkning kunde minimiskattebeloppen sättas högre, då registreringen i sådana fall bleve frivillig. Den som bedreve enbart återförsäljning av skattebelagda varor kunde erlægga försäljningsskatten vid inköpet och hade sålunda möjlighet att helt undvika minimiskattebestämmelsernas verkningar.

Kontrollstyrelsen har anfört, att enligt vad styrelsen erfarit hade ifrågasvarande bestämmelser om minimiskatt under den tid, förordningen om försäljningsskatt varit i kraft, icke vållat några nämnvärda olägenheter för tillverkare eller återförsäljare av knutna mattor respektive grammofonvaror. För vissa yrkesutövare inom guldsmedsbranschen hade emellertid bestämmelserna visat sig medföra ogynnsamma verkningar. Detta vore fallet främst i fråga om följande två grupper av guldsmeder, nämligen a) guldsmeder med tillverkning i mindre omfattning av skattepliktiga konstalster, vilka oftast försålles utan anlitande av öppen butik (konsthantverkare) samt b) rörelseidkare, vilka huvudsakligen åt guldsmeder eller urmakare utförde ändrings- och reparationsarbeten och därjämte bedreve en viss mindre nytillverkning av guldsmedsvaror, vilka varor — i en del fall med anlitande av öppen butik — försålles direkt till allmänheten (guldsmedsverkstäder). För här angivna guldsmeder, vilka sålunda bedreve egen tillverkning och endast undantagsvis försålde varor av annans tillverkning, understeg den skattepliktiga omsättningen i ett icke obetydligt antal fall 6 000 kronor årligen — det mot minimiskatten i fråga svarande försäljningsbeloppet. Gällande minimiskattebestämmelser medförde fördenskull ofta kännbara upppoffringar och omöjliggjorde understundom ett fortsatt bedrivande av rörelsen efter samma linjer som tidigare. Därav följde vidare, att den hantverksmässiga produktionen av guldsmedsvaror hölles tillbaka.

Kontrollstyrelsen har vidare anfört.

Det synes böra övervägas att genomföra en uppmjukning av minimiskattebestämmelserna. Med beaktande av de åberopade typfallen torde i första hand böra undersökas i vad mån tillverkare av skattepliktiga varor helt eller delvis kunna undantagas från tillämpningen av minimiskattebestämmelserna utan att syftet med dessa äventyras. Därest samtliga tillverkare skulle befrias från skyldighet att erlægga minimiskatt, torde med sannolikhet ett betydande antal detaljhandelsföretag utanför de egentliga specialaffärernas krets låta registrera sig med skattepliktig försäljning av egen tillverkning. Härigenom skulle de skattskyldigas antal utökas i en icke önskvärd omfattning, säkerligen bland annat med ett avsevärt antal urmakare, vilka bedriva försäljning av skattepliktiga guldsmedsvaror, såsom ur-

kedjor och klockarmband. Till följd härav torde det vara erforderligt att i någon mån begränsa undantagen från minimiskattebestämmelserna.

I sådant hänseende får kontrollstyrelsen förorda, att bestämmelserna om minimiskatt även i fortsättningen tillämpas i fråga om sådana tillverkare, som jämväl bedriva återförsäljning av skattepliktiga guldsmedsvaror, men däremot icke i fråga om övriga skattskyldiga tillverkare. Genom en dylik begränsning av minimiskattebestämmelsernas tillämplighet skulle de i det föregående åsyftade guldsmeder, som huvudsakligen bedriva tillverkning av konstalster eller bedriva reparationsverksamhet, i allmänhet icke träffas av minimiskatten. Däremot skulle exempelvis urmakare, som endast i mindre omfattning ombesörjer reparationer av guldsmedsvaror, i regel omfattas av minimiskattebestämmelsen, varför han på grund härav i allmänhet icke torde komma att låta registrera sig. Därest dylik urmakare vid sidan om reparationsverksamheten emellertid bedriver återförsäljning av skattepliktiga guldsmedsvaror, skulle — liksom för närvarande är fallet — registrering endast begäras, om den å den sammanlagda skattepliktiga försäljningen belöpande skatten i huvudsak lägst svarade mot minimiskatten. Genom en omläggning av minimiskattebestämmelserna på sätt nu förordats torde sålunda även i fortsättningen i stort sett endast guldsmeder och specialaffärer komma att bli skattskyldiga.

Kontrollstyrelsen har härefter behandlat frågan om minimiskattens beräkning i sådant fall, då en partihandlare redovisade både skattepliktig och skattefri försäljning av annans tillverkning. I detta hänseende har kontrollstyrelsen framhållit, att registrering visserligen icke vore obligatorisk för dylika säljare men att de — med hänsyn till att omsättningen vid partiförsäljning i allmänhet vore av sådan storleksordning, att förskottering av skattemedel i allmänhet skulle bli i hög grad ekonomiskt betungande — i stor utsträckning låtit registrera sig hos kontrollstyrelsen. Bestämmande för huruvida partihandlaren skulle registrera sig med skattepliktig försäljning, i vilket fall han hade att redovisa skatt till kontrollstyrelsen, eller med skattefri försäljning, då någon skatteredovisning ej erfordrades, bleve oftast sammansättningen av hans kundkrets. Därest denna allenast utgjordes av detaljhandlare, som själva vore registrerade hos kontrollstyrelsen, kunde partihandlaren registrera sig med skattefri försäljning, i vilket fall bestämmelserna angående minimiskatt icke bleve aktuella för honom. Inginge däremot i kundkretsen detaljhandlare, som icke vore registrerade hos kontrollstyrelsen, måste partihandlaren överväga att registrera sig med skattepliktig försäljning. Befunnes det därvid, att försäljningen till de oregistrerade köparna vore obetydlig och att densamma kunde beräknas komma att understiga det mot stadgad minimiskatt svarande försäljningsbeloppet, ställdes partihandlaren inför valet att antingen erlagga fyllnadsbelopp till minimiskatt eller ock att upphöra med sin försäljning till oregistrerade säljare och därmed avbryta kanske mångåriga affärsförbindelser. Om partihandlaren valde det senare alternativet, kunde detta vidare medföra, att även detaljhandlare med ringa omsättning — särskilt i nu rådande tider av varubrist — måste registrera sig och nödgas erlagga fyllnadsbelopp till minimiskatt. Nu nämnda olägenheter skulle elimineras, därest minimiskatten finge minskas med belopp svarande mot den skatt, som kunde beräknas komma att utgå för de i den skattefria försäljningen ingående varorna.

Kontrollstyrelsen har vidare anfört.

Skyldighet att i förekommande fall erlægga minimiskatt åligger enligt 5 § tredje stycket registrerad säljare, som under kalenderåret »bedrivit skattepliktig försäljning». Avgörande för minimiskattebestämmelsernas tillämplighet bör lämpligen vara, huruvida säljare varit registrerad såsom säljare med skattepliktig försäljning och icke huruvida säljaren under angiven tid verkligen bedrivit skattepliktig försäljning. Genom den lydelse, som författningsrummet i förevarande del har, kan vidare säljare, som under en del av året varit registrerad såsom säljare med skattefri försäljning och därefter under annan del av samma år såsom säljare med skattepliktig försäljning nödgas erlægga minimiskatt för hela året, trots att han icke bedrivit skattepliktig försäljning under hela året. Genom att byta ut författningens uttryck »bedrivit skattepliktig försäljning» mot »varit registrerad säljare med skattepliktig försäljning» synes nu anmärkta olägenheter av det nu gällande minimiskattestadgandet kunna elimineras.

Där registrering omfattat del av kalenderår, skall minimiskatten räknas för månad. I författningen stadgas härom, att det åligger skattskyldig att för varje kalendermånad erlægga skatt med lägst det i förteckningen angivna minimiskattebeloppet. I enlighet härmed skulle skattskyldig för envar av de månader, för vilka han är registrerad och under vilka han icke nått upp till minimiskatten ha att erlægga fyllnadsbelopp, motsvarande skillnaden mellan minimiskatten och beräknad skatt. Då försäljningen inom de branscher, varom här är fråga, är mer eller mindre säsongbetonad, torde ett relativt stort antal säljare bliva skyldiga att erlægga minimiskatt för en del av året, ehuru de äro att anse såsom sådana större företag och specialaffärer, för vilka minimiskattebestämmelserna icke borde äga tillämpning. Minimiskatten torde fördenskull böra beräknas med beaktande av försäljningen under hela den del av året, som registreringen omfattat, och fyllnadsskatt bör följaktligen utgå allenast i den mån skatten å försäljningen under ifrågasvarande del av året understiger sammanlagda minimiskattebeloppen för de under nämnda tid infallande månaderna.

Slutligen har kontrollstyrelsen hemställt, att de ifrågasatta ändringarna rörande minimiskatten skulle i vissa hänseenden tillämpas redan från och med den 1 juli 1948.

Jämväl i sin skrivelse den 11 januari 1949 har *kontrollstyrelsen* behandlat frågan om ändring i bestämmelserna rörande minimiskatten. Sålunda har styrelsen i sistnämnda skrivelse anfört följande.

Det har visat sig, att säljare av skattepliktiga varor i icke obetydlig omfattning först efter förordningens ikraftträdande den 1 juli 1948 funnit med sin fördel förenligt att låta registrera sig hos kontrollstyrelsen, varigenom sådan säljare erlagt skatt för sitt vid tidpunkten för registreringen ineliggande lager av skattepliktiga varor i form av dels allmän omsättningsskatt enligt 10 § förordningen den 5 mars 1948 (nr 86) om slutlig avveckling av den allmänna omsättningsskatten, dels ock försäljningsskatt. Kontrollstyrelsen finner för sin del skäligt, att för säljare, som nu sagts, vid beräkning av minimiskatt hänsyn må tagas jämväl till allmän omsättningsskatt eller försäljningsskatt, som tidigare erlagts för under deklaraionsperioden försålda varor. I vad avser allmän omsättningsskatt i nu omhandlade fall sammanhänger den uppkomna frågan med avvecklingen av den allmänna omsättningsskatten, varför särskild bestämmelse i ämnet lämpligen skulle kunnat

införas under övergångsbestämmelserna till förordningen om försäljningsskatt. Emellertid torde vad angår försäljningsskatten jämväl framdeles icke sällan kunna inträffa, att oregistrerad säljare, vilken erlagt försäljningsskatt för inläggande lager, hos kontrollstyrelsen låter registrera sig såsom säljare med skattepliktig försäljning, i vilket fall den nu framlagda minimiskattefrågan skulle aktualiseras. Det synes på grund härav riktigast, att i 5 § förordningen om försäljningsskatt intaga stadgande, som reglerar nu ifrågavarande förhållande.

I *remissyttrandena* över kontrollstyrelsens skrivelse den 27 oktober 1948 ha de däri framlagda förslagen om ändrade bestämmelser rörande minimiskatten lämnats utan erinran. I yttrandena från *vissa näringsorganisationer* har emellertid uttalats, att frågan om slopande av försäljningsskatten i dess nuvarande form borde övervägas, att bestämmelserna om den särskilda bokföringsskyldigheten borde lindras, och att minimiskatten borde borttagas eller reduceras. I anledning av dessa uttalanden har *kommerskollegium* framhållit, att det på grund av krisförhållandena syntes vara ogörligt att för närvarande slopa försäljningsskatten. Ej heller syntes med hänsyn till försäljningsskattens utformning tillräckliga skäl tala för ett upphävande av bestämmelserna om minimiskatt. De övervakningsföreskrifter, vilka meddelats av kontrollstyrelsen, syntes i viss utsträckning ha vållat irritation bland de mindre yrkesutövarna. De detaljerade reglerna för förande av inköps- och försäljningsbok, lagerkort o. d. hade framför allt varit svårtillämpade. Redan i sitt utlåtande den 7 oktober 1947 i anledning av förslag om bl. a. försäljningsskatt uttalade kollegium farhågor för att föreskrifterna skulle komma att verka ganska betungande. Kollegium, som erhållit tillfälle att taga del av såväl kontrollstyrelsens cirkulärskrivelse angående försäljningsskatt å guldsmedsvaror som vissa av Sveriges juvelerare- och guldsmedsförbund uppställda anvisningar för försäljningsskattebokföring, ville ifrågasätta om icke tillsyn över skattebestämmelsernas efterlevnad kunde verkställas utan dylika ingående kontrollföreskrifter.

Sveriges juvelerare- och guldsmedsförbund har i sitt den 24 januari 1949 dagtecknade yttrande i anledning av kontrollstyrelsens skrivelse den 11 i samma månad förklarat, att förbundet icke hade något att erinra mot de ändringar i fråga om minimiskatten, som föreslagits i nämnda skrivelse.

Departementschefen. I vissa remissyttranden över kontrollstyrelsens skrivelse den 27 oktober 1948 med förslag till ändrade bestämmelser rörande minimiskatten ha uttalats önskemål om att försäljningsskatten i dess nuvarande utformning måtte avskaffas. Vidare har yrkats, att gällande kontrollföreskrifter måtte förenklas samt att minimiskatten måtte borttagas eller reduceras. Vad i dessa hänseenden anförts från remissinstansernas sida kan emellertid icke anses utgöra tillräckligt underlag för att i detta sammanhang genomföra så omfattande ändringsförslag som torde åsyftas med berörda uttalanden.

Av kontrollstyrelsens framställningar rörande minimiskatten framgår, att bestämmelserna härom såvitt angår guldsmedsvaror vållat vissa olägenheter

för den ifrågavarande branschen. De av kontrollstyrelsen nu framlagda ändringsförslagen åsyfta att undanröja dessa olägenheter. Då dessa förslag synas ändamålsenliga och ha lämnats utan erinran av guldsmedsbranschen tillstyrker jag att förslagen genomföras.

I enlighet härmed torde den ändringen böra göras i varuförteckningen till förordningen om försäljningsskatt att däri anges endast minimiskatten per kalenderår. Därjämte bör varuförteckningen så ändras att minimiskatt icke skall erläggas av sådana registrerade säljare inom guldsmedsbranschen — huvudsakligen konsthantverkare och innehavare av guldsmedsverkstäder — vilka icke bedriva annan skattepliktig försäljning än av varor utav egen tillverkning. Sistnämnda ändring bör genomföras på så sätt att i varuförteckningen icke vidare anges någon minimiskatt för sådan registrerad säljare med skattepliktig försäljning som bedrivit försäljning av guldsmedsvaror av enbart egen tillverkning; i samband därmed bör motsvarande jämkning ske av bestämmelserna i 5 § om skyldighet att erlægga minimiskatt.

Vidare böra i 5 § vidtagas följande ändringar. Stadgandet om skyldighet att erlægga minimiskatt bör omformuleras till att avse säljare som registrerats såsom säljare med skattepliktig försäljning. Minimiskatten bör angivas skola utgå med det belopp, vilket i varuförteckningen angivits såsom minimiskatt per kalenderår, eller — om registreringen avsett endast en del av året — vad av minimiskatten belöper på den tid, som omfattats av registreringen. Därjämte bör stadgas att säljare, som bedrivit både skattepliktig och skattefri försäljning, är berättigad till avdrag från minimiskatten med belopp motsvarande den försäljningsskatt som skulle utgått där-est även den skattefria försäljningen varit skattepliktig. Slutligen bör avdrag från minimiskatten medgivas med avseende å belopp motsvarande försäljningsskatten för sådana varor, som försålts under den tid, för vilken minimiskatten beräknas, men som visas hava av säljaren förvärvat dess förinnan och därvid påförts skatt. — Enahanda bestämmelser om rätt till avdrag i anledning av tidigare påförd skatt torde böra införas i 19 §.

Samtidigt härmed torde i en övergångsbestämmelse böra stadgas, att nyssnämnda rätt till avdrag från minimiskatten med belopp motsvarande tidigare påförd försäljningsskatt skall äga tillämpning jämväl beträffande allmän omsättningsskatt enligt 10 § förordningen den 5 mars 1948 (nr 86) om slutlig avveckling av den allmänna omsättningsskatten.

Det bör ankomma på kontrollstyrelsen att meddela erforderliga föreskrifter i fråga om sättet för beräkandet av de belopp med vilka avdrag från minimiskatten må ske. Avdragets storlek bör, i den mån så finnes lämpligt, kunna fastställas efter schablonmässiga grunder.

Beskattningsvärdet för guldsmedsvaror i sådana fall, då köparen själv tillhandahåller material som ingår i den färdiga varan.

Enligt 6 § första stycket a) förordningen om försäljningsskatt skall vid försäljning av skattepliktig vara från registrerad säljare till konsument det avtalade vederlaget utgöra det värde, å vilket skatten beräknas (beskattningsvärdet). I 6 § första stycket b) stadgas att då skattepliktig vara — i annat fall än under a) avses — försäljes av registrerad säljare till någon som icke själv är registrerad säljare skall det åsatta försäljningsvärdet utgöra beskattningsvärdet. Vidare stadgas i 6 § sista stycket, att kontrollstyrelsen äger, i den omfattning så lämpligen kan ske, föreskriva att det åsatta försäljningsvärdet skall utgöra beskattningsvärde jämväl vid försäljning som under a) avses.

I skrivelsen den 11 januari 1949 har *kontrollstyrelsen* hemställt att ändrade bestämmelser måtte utfärdas rörande beräkandet av beskattningsvärdet för arbeten av guld, silver eller platina (guldsmedsvaror) i sådana fall, då köparen själv tillhandahållit material som ingått i den färdiga varan.

Till närmare motivering för sin framställning har kontrollstyrelsen anfört.

Beskattningsvärdets bestämmande erbjuder i allmänhet inga särskilda svårigheter, då fråga är om försäljning av varor, som säljare håller i lager, vare sig dessa utgöras av varor av egen eller av annans tillverkning. Däremot ha erinringar framställts mot beskattningsvärdets bestämmande i de fall där vederlaget för ett arbete av guld, silver eller platina helt eller delvis utgöres av samma ädla metall, som ingår i den av säljaren tillverkade varan. Den av kunden tillhandahållna metallen kan därvid helt eller till viss del antingen ingå i den färdiga guldsmedsvaran eller ock ha utgjort ekvivalent för i varan ingående ädel metall, understundom även utgöra ersättning för utfört arbete. Enär av kund överlämnad ädel metall — guld, silver eller platina — vilken är avsedd att ingå i ett av honom beställt arbete av dylik metall, bör anses utgöra vederlag — helt eller delvis — för den beordrade färdiga guldsmedsvaran, har detta vederlag synts böra inräknas i varans beskattningsvärde, vilket därigenom svarar mot varans försäljningsvärde i allmänna handeln. Det har emellertid bl. a. från branschhåll framhållits, att äganderätten till ädel metall, som tillhandahålles av beställare av guldsmedsarbete, icke övergår till tillverkaren av det beställda arbetet. Det vore förden skull icke i överensstämmelse med förordningen om försäljningsskatt, att skatt uttoges för värdet av den tillhandahållna ädla metallen, då den icke varit föremål för försäljning till kunden. Ett uttagande av skatt vore särskilt stötande i de fall, där kunden inlämnade begagnad slät guldring för framställning av ny ring av samma slag. Ifrågavarande skattesporsmål har vid upprepade tillfällen upptagits till behandling av representanter för guldsmedsbranschen.

Kontrollstyrelsen har vidare framhållit, att även i de fall, där kund tillhandahölle ädel metall, beskattningsvärdet motsvarade den färdiga varans försäljningsvärde i allmänna handeln. Detta sätt för bestämmande av beskattningsvärde måste enligt styrelsens uppfattning vara sakligt riktigt, då det förhållandet att vederlag utgjordes av annat än penningar icke i och

för sig borde medföra annat betraktelsesätt. Kontrollstyrelsen ville emellertid det oaktat förorda viss jämkning i reglerna för bestämmande av beskattningsvärdet för guldsmedsvaror i av guldsmedsbranschen önskad riktning. Det måste nämligen för de guldsmedskunder, som själva tillhandahålle den ädla metallen, framstå såsom stötande, att statsverket skulle uttaga skatt å den vara, som enligt deras med fog hävdade betraktelsesätt utgjorde deras otvetydiga egendom. Genom ändringen skulle ock förordningens tillämpning sålunda komma att bättre överensstämma med allmänhetens uppfattning om vad som borde vara föremål för beskattning. En ändring av förordningen om försäljningsskatt i nu ifrågavarande hänseende skulle i hög grad bidra till utjämning av nuvarande motsättningar mellan kontrollmyndigheten och de skattskyldiga säljarna. En jämkning av reglerna för beskattningsvärdets bestämmande i nu förevarande fall syntes tekniskt lämpligen kunna genomföras på så sätt, att det i 6 § stadgade beskattningsvärdet, i fall där köpare av skattepliktig guldsmedsvara tillhandahålle guld, silver eller platina, förklarades skola utgöra varans försäljningsvärde med avdrag för värdet av tillhandahållen ädel metall, som inginge i den beställda guldsmedsvaran.

Sveriges juvelerare- och guldsmedsförbund har i sitt yttrande den 24 januari 1949 anfört, att förbundet helst skulle ha sett att varor, tillverkade av material som köparen tillhandahållit, helt befriades från försäljningsskatt. Då emellertid kontrollstyrelsen icke ansett sig kunna tillmötesgå förbundets önskemål i full utsträckning, vore förbundet nöjt med den jämkning som kontrollstyrelsens förslag innebure.

Departementschefen. Enligt kontrollstyrelsens förslag skall i 6 § i förordningen angivas, att i sådana fall, då köpare av en guldsmedsvara själv tillhandahållit guld, silver eller platina som ingår i varan, värdet av denna metall icke skall medräknas i beskattningsvärdet.

Jag tillstyrker det ifrågavarande förslaget. Emellertid vill jag erinra om att, därest avtalet mellan kunden och guldsmeden i något fall skulle vara att hänföra till arbetsbeting i egentlig mening — och sålunda icke i själva verket innebära en försäljning — förordningen om försäljningsskatt överhuvud icke är tillämplig.

I sin egenskap av kontrollmyndighet äger kontrollstyrelsen utfärda erforderliga föreskrifter rörande bestämmandet av värdet å den tillhandahållna metallen.

Ändring i fråga om bestyrkandet av deklaration.

Enligt 18 § andra stycket förordningen om försäljningsskatt skall deklaration, som av skattskyldig upprättas och avlämnas till kontrollstyrelsen, vara till riktigheten styrkt av två trovärdiga personer.

Kontrollstyrelsen har i sin skrivelse den 27 oktober 1948 anfört följande.

Bestämmelser som innebära åläggande för skattskyldig att låta på visst sätt bestyrka deklarationer, som skola insändas till kontrollstyrelsen, åter-

finnas i ett flertal andra författningar rörande accis eller skatt, som skall inbetalas till kontrollstyrelsen, exempelvis förordningen den 15 december 1939 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker, förordningen den 22 december 1939 om skatt å läskedrycker och förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt. Beskattningen enligt nämnda förordningar är förlagd till producentstadiet och skatten uttages sålunda i allmänhet av den som tillverkat den skattepliktiga varan. I fråga om de enligt förordningen om försäljningsskatt skattebelagda varorna redovisas däremot skatten å desamma huvudsakligen av detaljhandlarna i berörda branscher.

Tillverkare av maltdrycker, läskedrycker eller skattepliktiga varor enligt förordningen om varuskatt äro ofta större företagare (fabrikanter) med flera personer anställda i rörelsen. Dessa anställda kunna i vissa fall i högre grad än företagarna vara insatta i detaljer av affärsrörelsen och kunna därför vara lämpade att bestyrka riktigheten av ifrågavarande deklARATIONER. I sådana fall har bestämmelsen i fråga ansetts ha en uppgift att fylla. Vad däremot beträffar tillverkare och försäljare av enligt förordningen om försäljningsskatt skattepliktiga varor äro de skattskyldiga i stor utsträckning mindre rörelseidkare. I synnerhet inom guldsmedsbranschen är det icke ovanligt, att företaget skötes antingen av ägaren ensam eller av ägaren jämte någon person. I dylika fall måste företagaren anlita helt utomstående personer att bestyrka deklARATIONENS riktighet. Dessa personer, som icke haft möjlighet att följa affärshändelserna i rörelsen, äga icke möjlighet kontrollera deklARATIONEN i vidare mån än att de kunna jämföra slutsumman i företagarens försäljningsredovisning med uppgifterna i deklARATIONEN. Att så är fallet kontrolleras genom kontrollstyrelsens tjänstemän, varför bestämmelsen i förordningen om försäljningsskatt angående deklARATIONENS bestyrkande icke kan sägas fylla något direkt behov ur kontrollsynpunkt. Skälig hänsyn bör härvidlag även tagas till den skattskyldiges intresse av att icke ovidkommande personer erhålla inblick i hans rörelse. Kontrollstyrelsen får jämväl framhålla, att det icke, såvitt styrelsen har sig bekant, i något fall inträffat, att personer som bestyrkt deklARATION, varom här är fråga, blivit hörda angående deklARATIONENS riktighet.

Från de berörda branschernas sida ha framförts bestämda önskemål om ändring av förordningen om försäljningsskatt i nu angivet avseende. Då ifrågavarande författningsbestämmelse, enligt vad erfarenheten visat, i allmänhet saknar värde ur kontrollsynpunkt och då den vidare synes ha vållat irritation bland de företagare, som beröras av förordningen, får styrelsen förorda, att stadgandet rörande deklARATIONENS bestyrkande utgår ur förordningen.

I *remissyttrandena* har kontrollstyrelsens förslag i nu berörda hänseende lämnats utan erinran.

Departementschefen. Då den i 18 § andra stycket intagna bestämmelsen att deklARATIONEN skall bestyrkas av två trovärdiga personer icke synes vara av någon större praktisk betydelse, har jag intet att erinra mot att bestämmelsen i fråga upphäves.

De nu föreslagna ändringarna i förordningen om försäljningsskatt torde böra träda i kraft snarast möjligt, lämpligen redan den 1 april 1949. På sätt kontrollstyrelsen ifrågasatt torde i en särskild övergångsbestämmelse böra

föreskrivas, att därest vid tillämpning av de nya bestämmelserna minimiskatten för tiden den 1 juli 1948—den 31 mars 1949 skulle utgått med lägre belopp än som följer av hittills gällande bestämmelser minimiskatten må för sagda tid beräknas enligt de nya bestämmelserna.

I enlighet med vad i det föregående anförts har inom finansdepartementet upprättats förslag till *förordning angående ändring i förordningen den 5 mars 1948 (nr 85) om försäljningskatt.*

Föredragande departementschefen hemställer härefter att nämnda författningsförslag måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Erik Berggren.